

СТРАШНИЯТ ПОПЛАК НА ОТЕЧЕСТВОТО

Минчо МИНЧЕВ

Във времена на робства и погроми, във времена на разтление и разруха, народът ни винаги е заселвал душата си и надеждата с нея, в територията на държавата на духа. И българското Свето писание е начело все с хронологията на мъдростта: „В начале без слово“. Така се е осъществявал българският кръговрат на надеждата. И волята да оставаме. И ако перифразираме поета, „И за да ни има и след нас дори“.

Историята на Съюза на българските писатели не е опровержение на тази истина. Тя е пряко свидетелство, че в несвършващите времена на „съюзници – разбойници“, единствено гръмотевичната сила на пламтящото българско слово е съумявала да заглуши болката от крушението на една всенародна българска мечта за Освобождение и да съхрани надеждата за единение на българските земи. И света на българщината.

Не зная защо, но далечните, поизбледнели образи на поетите – учредители на Съюза на българските писатели, тази писателска даскалоливница на славата и достойнството народно, която на 8 септември тази година, навърши 105 години от своето създаване, все извиква в съзнанието ми една покъртителна сцена: **млади мъже в офицерски униформи, подпрени на своите патерици, с бинтовани ръце или глави, но с невероятен плам в очите си, пеят „Покойници, вий в други полк минахте“**. Ако Яворов, техен съвременник и другар и не заобиколим връх в българската поезия, не го беше написал, в „Арменци“, може би, моя нескромност, щеше да се изкуши и да намери смелостта да добави: „И пеят, тъй както през сълзи се пей!“.

На стр. 5

Президентът на Република България Румен Радев връчва плакет „Св. св. Кирил и Методий“ на Боян Ангелов председател на Съюза на българските писатели.

СДРУЖЕНИЕ НА ДУХА НА СЛОВОТО И ЛЮБОВТА КЪМ БЪЛГАРИЯ

Патрон на тържеството бе държавният глава Румен Радев

Силната и здрава духовна среда е нужна, за да бъде подкрепян и оценяван българският талант. Това заяви президентът Румен Радев при отбелязването на 105-годишнината от основаването на Съюза на българските писатели. Тържественото честване, което събра редица творци от България и чужбина, се състоя в зала 6 на НДК и се проведе под патронажа на държавния глава.

Президента на Република България Румен Радев удостои Съюза на българските писатели с плакет „Св. св. Кирил и Методий“. Отличието се връчва за значимия принос към българската литература, култура и духовно развитие и по повод 105-годишнината от създаването на творческата организация.

По думите на държавния глава съюзяването и

обединението на блестящи индивидуалисти и преди 105 години, и сега е продиктувано от необходимостта от здрава и силна културна и духовна среда, която да бъде отворена за знаещия, за твореца и непримирима към войнстващата посредственост и безпросветност. Съюзът на българските писатели последователно отстоява духовната мяра като бариера за налаганата посредственост, заяви Румен Радев и се обърна към присъстващите творци с думите: „Нека българският език с неговата „хубост и мощ“, както е написал Вазов, който вие цените и владеете, да продължава да блести в бъдещето и да бъде най-силният културен и духовен български код“.

„Историята на съюза е внушителен летопис, в който се пресичат творческите пътища и наследството на гениални и обичани автори, над които се извисява задължаващата и покровителстваща духовна осанка

на първия почетен председател на сдружението — патриарха на българската литература Иван Вазов“, посочи държавният глава. Президентът заяви, че за 105-те години от създаването му съюзът се е доказал като средище за творчески спорове, но и за творческо обединение. В него членуват поети, писатели, публицисти, имената на които много често са се превръщали в културни и духовни институции, отбеляза Румен Радев.

Словото на председателя на съюза Боян Ангелов помества отделно. Също и приветствията от името на НС на БСП поднесено от Корнелия Нинова, както и поздравлението от името на градския съвет на БСП, на председателя на Софийската градска организация, Калоян Паргов.

На стр. 6-7

АНГЕЛЪТ НА СМЪРТТА

Андрей ФУРСОВ

На стр. 8-10

ЗЕМЕДЕЛСКАТА ЗЕМЯ НА БЪЛГАРИЯ НЕ Е СТОКА. ТЯ Е ДЪРЖАВНА ТЕРИТОРИЯ!

На стр. 3

Ето че към многобройните си „успехи“ премиерът Бойко Борисов прибави още един: отстраняването на вицепремиера Валери Симеонов, заради когото цял месец по улици и площади къртяха викове „Оставка!“. Само ден преди Симеонов да капапутира пред „една шепна кресливи жени“, премиерът Борисов уверяваше от екрана на Би Ти Ви, че въпросът за оставката на вицепремиера не стои на дневен ред.

Какво се промени, та управляващите решиха обратното, без да ги е страх, че това ще „счупи цялата конструкция“ и страната ще изпадне в нестабилност и хаос? И, как така занатилият се патриот „размисли“ и реши „доброволно“ да си подаде оставката, знаейки, че това щеше да се изтъква като признание за вина? При това, да го направи след заседанието на същия коалиционен съвет, който го беше принудил да се извини на всички, почувствали се засегнати и обидени от думите му по адрес на протестиращите майки на деца с увреждания?

Петко ПЕТКОВ

Самият Симеонов обясни оставката си с желанието да не тежи като воденичен камък на правителството и с водената срещу него медийна атака. Вместо за грешки, на импровизираната пресконференция в МС той говори за „успехите“ в работата си като вицепремиер. И между по-забележителните изтъкна: издигането на Великата българска ограда убеждаването на ЮНЕСКО да одобри застрояването на Пирин над Банско; сформирването на комисия за развитието на националния парк Витоша; „обезшумяването“ на заведените в черноморските ни курорти и спасяването на едрия бизнес от задължението да назначава на работа хора с увреждания. Толкова успехи, а подава оставка! Няма добро не наказано...

Не можем, все пак, да се отървем от съмненията, че зад цялата тази метаморфоза на вицепремиера и лидер на НФСБ стои едно западно посолство в София, което се намира на улица „Козак планина“. Мнението, което архитект Богданов изрази в предаването на Стефан Солаков по телевизия СКАТ на 18 ноември, че Валери Симеонов бил жертва на българо руската дружба, е продукт на развиганата русофобия, а не на безпристрастен анализ на фактите. Известно е, че Симеонов е русофоб и украинофил, но едва ли Кремъл ще си прави труда да го компрометира. Нали не Путин го накара да изблъва онази злобна тирада срещу майките на деца с увреждания, която ги изведе на улицата и само приемането на неговата оставка от НС може да ги върне вкъщи?

Набива се в очи и фактът, че лидерката на френския Национален фронт, Марин Льо Пен, която пристигна у нас късно вечерта на 15 ноември, за да участва във форума под надслов „Движение за Европа на нациите и свободата – нов модел за европейски граждан“, дойде по покана на Ве-

бъркалите поредната каша няма да се признае за виновен, така че патриотът Симеонов ще изпие сам горчивата чаша. „Падналият няма приятели“, гласи една турска народна поговорка. Валери Симеонов не само падна, ами падането му беше посрещнато с бурни хора и ръченици. Колко малко му трябвало на народа, за да заиграе от радост! Какви ли хора и ръченици ще се извият при падането на цялото правителство на Борисов? Тогава сигурно ще хвърчат и линейки заради хората с по-слаби сърца. А денят на гербер-

дини по-рано. Свали го един запис, на който се чуваше да казва: „По-добре танковете да дойдат“.

Днес си отива един „фейк патриот“, но като се има предвид резервната скамейка на управляващите, нищо чудно от там Борисов да извади на терена още по-голям „фейк“. Когато и да насади в този полог, топлен повече от година от Валери Симеонов, ясно е, че от запъртци читаво пиле не може да се излюпи. Доброто на цялата тази галиматия е, че приказката за „стабилното“ и „успешно“ управление при-

тичния доклад на ЕК за напредък се говори за корупция по високите етажи на властта, на местно равнище и дори по границата, и Шенген, и Еврозоната ще ги гледаме през крив макарон, въпреки уверенията ни в обратното на Борисов. А преди три четири години оставаха само една стена да се бада-носа, за да се шмугнем в Шенген. Това го твърдеше същият Борисов, който хохкаше делегатите на конгреса на ЕНП в Хелзинки, че ЕК проявявала двойни стандарти спрямо нас и румънците.

За отровената медийна среда у нас да не говорим. Дори „присъдружната“ на властта Илиана Бенюска не успя да зададе въпрос на Валери Симеонов след като той завърши своето прощално конско и пое по стълбите нагоре в МС. При това стечение на обстоятелствата, почти като прова на черен хумор звучи уверението на социалиста Тимерманс, че мониторингът на България може да падне до 31 октомври 2019 г., ако страната продължава да се развива в същия дух. Веднага се сещаме за карикатурата на Илия Бешков, на която лисица върви след коча с надеждата да падне някоя от топките, които се люлеят между задните му крака.

Осъзнал безнадеждността на своето и на властта положение, Борисов реши да се отзове на поканата за среща с президента Радев. Дори каза, че щял да му изложи управленската си програма и да го информира за доклада на ЕК. Обаче началникът на кабинета на президента Иво Христов постави тази среща под съмнение, като заяви, че поканата не означава, че Борисов и Радев ще се видят. Но ако все пак Борисов отиде при президента, как ще обясни днешното вдигане на данъците и таксите, което не фигурира в четири годишната управленска програма на коалицията ГЕРБ-ОП? А, както пише Маркс в „Критика на Готската програма“: „Всяка стъпка на действителното движение е по-важна от една думичка програма“.

Като бивш ревностен член на партията държавна БКП, отказал да се департизира и напуснал МВР, докторът по психология „би трябвало да е чел и класиците, а не само индиански романи като „Винету“. Време е вече да зареже и професионалния футбол, за да подготви своите мемоари. Защото, както са казали древните римляни, „Verba volant, scripta manent“ („Думите отлитат, написаното остава“). В противен случай идващото поколение ще съдят за неговото управление по карикатурите на Христо Комарницки.

След като и в „оптимис-

СЛЕД ОСТАВКАТА НА ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ

КОЙ Е СЛЕДВАЩИЯТ?

селин Марешки, а не на Обединените патриоти (ОП) или на някоя от партиите в малката коалиция. Тоест, никой от съставляващите ОП партии не се припознава за сестринска от френския Национален фронт, или сродните му партии в Европа. Това обяснява защо Волен Сидеров се е съоръчил с Николай Барекв, надявайки се той да го запознае с европейските консерватори.

Така или иначе, обединените, но изпокарани патриоти, загубиха единия от своите вицепремиери в кабинета „Борисов-3“. Каракачанов също е под удар, но засега само Марешки и Сидеров настояват и той да си ходи от кабинета. Волен Сидеров дори предлага да няма трети и четвърти вицепремиер от ОП, или ако има, те да бъдат технократи, а не политици. Погледнато по-нашироко, кабинетът няма нужда и от вицепремиер като Екатерина Захариева, но нейсе. Сидеров намеква, че от коалиционния съвет трябва да признаят, че е бил прав, когато заради репликата срещу майките поиска оставката на Симеонов. Ако го били послушали, нямало да се изгуби един месец, преминал в протести и скандирания срещу цялото правителство. Естествено, никой от за-

ския Страшен съд наближава. Кой друг ще плаче за управлението на Борисов, освен ордата от „калинки“ и присъединилите се към отбора „политически номади“, като Тома Биков и Спас Гърневски, които треперят за своите най-често незаслужени бонуси? Според разказвания в руската преса анекдот за Елцин и Кучма, двамата летели в един самолет и се питали къде ще плачат най-много, ако самолетът им се разбие. „Най-много ще плачат белорусите, казал Кучма, защото не взехме със себе си техния Лукашенко“.

Що се отнася до Валери Симеонов, „траурът“ за него ще започне едва когато НС одобри оставката му и той бъде заменен с някой още по-безпардонен „патриот“ или „гербер“. Народът отпразнува своята победа, но тя още не е окончателна. Любомир Левчев разказва, преди време как след свалянето на Тодор Живков посетил Петър Младенов и той го попитал как е озглавил новата си книга. Левчев отговорил: „Ти си следващият!“ Пророчески думи, които се сбъднаха. Романът излезе от печат през 2001 г., а Петър Младенов беше принуден да подаде оставка от поста председател президент десет го-

ключи. Само дебилите не са проумели, че царят е гол. Ерго, чакат ни нови скандали, сърдити и предсрочни избори. А Борисов изглежда уморен и отегчен от играта на премиер. И осъзнава, че и да иска, няма да го оставят да довърши мандата. Така че към своите „успехи“ още от сега може да предвиди третото „хвърляне на пещици“, оправдавано със загубата на обществено доверие. А наследството от кабинета „Борисов-3“ не е за завиждаване. Проектът АЕЦ „Белене“ си остава „гьол“, понеже никой стратегически инвеститор няма да си хвърли парите за нещо, което винаги може да бъде спряно с едно обаждане от американското посолство или Държавния департамент на САЩ. Газовият хъб „Балкан“ съществува само във фантазията на нашия премиер. Армията ни ще кара още със старите съветски самолети, а България и без да харчи за скъпи „хвърчила“, ще си остане най-бедната страна: не в ЕС, а в Европа като цяло. С пъти по-ниски доходи от Румъния, Северна Македония, Албания, Сърбия и Черна гора. За Косово не сме сигурни – там всичко зависи от трафика на цигари и наркотици.

ЗЕМЕДЕЛСКАТА ЗЕМЯ НА БЪЛГАРИЯ НЕ Е СТОКА. ТЯ Е ДЪРЖАВНА ТЕРИТОРИЯ!

Около 20 октомври 2018 г. в продължение на няколко дни българска правителствена делегация, ръководена от г-н Б. Борисов премиер на Република България посети Обединените арабски емирства и Египет. В състава на делегацията влизаха и г-ж Екатерина Захариева – министър на външните работи и г-н Владислав Горанов – министър на финансите. Съобщенията в медиите за целта на посещенията бе охарактеризирана най-общо като укрепване и развитие на двустранните отношения, разширяване на икономическите връзки, борбата с тероризма и пр. Конкретни договорености не бяха оповесте-

ни, подписани конкретни договори и споразумения не станаха достояние на широката общественост. Както се казва, „всяко чудо за три дена“! Месец по-късно бе вдигната частично завесата за посещенията от Н.Пр. Мериям бинт Мохамед Сайед – Ал Мхейри, принцеса, а от м.октомври 2017 г. министър за продоволствената сигурност на емирствата. Това се случи в интервюто дадено на жур-

налистката г-жа Ирина Цонева, излъчено по БНТ на 19.11.2018 г. в централните новини. Нейното посещение у нас е продължение на разговорите на най-високо ниво между премиера Б. Борисов и престолонаследника на Абу Даби принц Зайед, по темата храни и сигурност. В интервюто принцесата заявява: „Продоволствената сигурност за която отговарям е сред националните приоритети на ОАЕ. Ние внася-

ме 90% от храните си, не сме богати на водни ресурси и обработваеми земи и затова имаме интерес от диверсификация на източниците и трябва да работим с повече страни. В тази връзка разглеждаме България като страна с огромен потенциал, защото Вие сте известни с вашите изключително вкусни и здравословни храни.“ На обширния въпрос на журналистката: Вие със сигурност сте запозната с идеята на премиера за така наречените хранителни хъбове на Балканите, където с общи усилия и от останали страни в региона могат да се предложат работещи проекти в земеделието, животновъдството и производството на храни, които да заинтригуват и ОАЕ?, Н.Пр. Мериям ал Мхейри отговори: „За мен Балканският регион е като фризерът на Европа. Вие имате плодородна земя, много възможности за производство на храни. Огромен потенциал виждам и във вашите стопанства за производство на шафран, продукт който ние консумираме много. Имате висококачествено животновъдство, което представлява ин-

терес за нас, произвеждате и изключително розово масло, ние пък обичаме парфюмите, за част от които това масло е продукт. Така, че един скоростен двустранен бизнес форум би дал широка платформа за обсъждане на конкретни проекти“. В интервюто Н.Пр. Мериям ал Мхейри посочва още, че ОАЕ имат интерес към закупуване на земеделска земя в България и заявява, че България също би била заинтересована от такава инвестиция. Освен това изтъква, че има сериозен потенциал в развитието на двустранните отношения в областта на туризма.

Посоченото по-горе ни дава основание за сериозни притеснения във връзка със собствеността и ползването на земеделските земи, които не са от вчера, а сега ни мотивира да изготвим този материал. Въпросът за придобиване на собственост върху българска земеделска земя се урежда от Конституцията на Република България и в Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

На стр. 4

Съобщение

ИБ на Софийската общинска организация на ПП „Нова Зора“, свиква Общо отчетно – изборно събрание, от 17:00 часа на 04.12.2018г., в гр. София, ул. Пиротска 3, ет.2, централния офис на партията, при следния дневен ред:

1. Отчет на ИБ за изпълнения мандат на ръководството на организацията; докл. Председателя
2. Доклад на Контролната комисия; докл. Председателя
3. Избор на нови ръководни органи на организацията; докл. Председателя на комисията по избора
4. Текущи организационни въпроси; докл. Председателя
5. Разни

ИБ призовава всички членове на организацията да участват в общото събрание, а при невъзможност да упълномощат друг член на организацията да ги представлява.

Председател на Софийската общинска организация проф. д-р. Тодор Мишев

ПАЗИТЕЛ НА ДУХА НА БЪЛГАРИЯ

Слово на Боян Ангелов, председател на Съюза на българските писатели, пред тържественото събрание в НАК, по повод 105 години от учредяването на Сдружението на българския дух.

Уважаеми г-н Президент на Република България, уважаеми г-н заместник министър на културата, уважаеми гости от 12 държави – председатели и членове на дванадесет творчески съюза, Ваши превъзходительства, Скъпи колежки и колеги – членове на Съюза на българските писатели,

Радостен съм, че тази вечер сме се събрали да отбележим един юбилей, който има значение за българската духовност. Преди 105 години група млади офицери, по чудо оцелели по фронтовете от Балканската и Междусъюзническата война, решават да спасят духа на Отечеството след подписването на Букурещки мирен договор, сред който идеалите да бъдат обединени Тракия, Мизия и Македония като единно цяло, наречено България, не се сбъдват. И тези млади литературни творци решават да създадат Съюз на българските писатели, който да пази и съхранява духа на България. Сред основателите виждаме създателя на българския символизъм Теодор Траянов, Стилиян Чилингиров, първият председател на сдружението Иван Ст. Андрейчик,

основателят на списанието на българските модернисти „Листопад“ Димитър Бабев, Стоян Дринов, Стилиян Чилингиров, Добри Немиров, летописецът на Преображенското въстание Минко Неволин. Датата е 8 септември. Годината – 1913-а. Ала младите 25-30 годишни писатели вече са се обърнали писмено към корифеите тогава на българската литература, за да се съгласят да бъдат почетни членове на новото сдружение. Поканени са Иван Вазов, проф. Иван Шишманов, проф. Александър Теодоров-Балан, авторът на „върви народе възроде ни“ Стоян Михайловски, Тодор Страшимиров, Тодор Влайков. И всички те се съгласяват. По такъв начин Съюзът на българските писатели още в самото си заражда обединява талантите на първоначалните ни литературни пера. След няколко заседания на новото Сдружение към него се присъединяват Пейо Яворов, Йордан Йовков, Елин Пелин, проф. Александър Балабанов.

През 1919 г., след Втората национална катастрофа сдружените писатели молят Иван Вазов да стане техен почетен председател. Годината е трагична. Времето – страшно. Па-

триархът на българската литература, народният поет и почетен председател на БАН ИВАН Вазов се съгласява да приеме това високо призвание. Оттогава и за вечни времена почетен председател на съюза на българските писатели е Иван Вазов. Още със създаването на СБП членовете му е трябвало да изпълнят и една неописуемо трагична задача. В късната есен на 1914 г. те организират погребението на великия поет и революционер Пейо Яворов след неговото самоубийство. Поставят тленните му останки в изящен саркофаг, покрит с бели хризантеми, и носят ковчегата до църквата „Св. Георги“ /намираща се в центъра на столицата/ до Орландовските гробища.

Във вековната история на Съюза на българските писатели негови председатели са били Кирил Христов, Божан Ангелов, Елин Пелин, Михаил Арнаудов, Тодор Влайков, Добри Немиров, Стилиян Чилингиров, Трифон Кунев, Константин Константинов, Людмил Стоянов, Христо Радевски, Георги Караислаов, Димитър Димов, Георги Джагаров, Пантелей Зарев, Любомир Левчев, Павел Матев, Кольо Георгиев, Николай

Калон Паргов, Корнелия Нинова, Румен Радев и Боян Ангелов, заслушани в завладяващата музика на Шопен, в изпълнение на Жени Захариева

Хайтов, Никола Радев, Николай Петев. Преди пет години, когато отбелязахме вековния юбилей, излезе от печат в издателство „Български писател“ двутомна история на СБП. Няколко години по-късно издадохме „Азбучник“ с биобиографиите на всички, които са били и са наши членове. В чест на тази годишнина подготвихме и издадохме двутомна антология / поезия и проза / в която намериха място творби на повече от 700 български писатели.

Нашият Съюз има и отговорността, и привилегиата да съхранява най-ценното от българската книжовност и да сътворява творби, в които пулсира сърцето на новото време. Ние сме горди, че на българска кирилица, призната като официален език на Българската държава в далечната 893 г., четат и пишат повече от 300 милиона човешки същества. Горди сме, че тази азбука е създадена от българите Св. Св. Кирил и Методий, обявени за покровители на Европа.

Боян Ангелов, председател на Съюза на българските писатели

БЕЗ ВАС И ВАШЕТО СЛОВО НЯМА ДА Я ИМА БЪЛГАРИЯ

До г-н Боян Ангелов, председател на Съюза на българските писатели, до членовете на Съюза на българските писатели

Уважаеми г-н Ангелов, уважаеми творци на българското слово.

Приемете моите и на членовете на Националния съвет на Българската социалистическа партия и на Парламентарната група „БСП за България“ поздравни по повод 105 годишнината от основаването на Съюза на българските писатели.

Вашият съюз е една от най-дълголетните и значими творчески организации с решаващо влияние за развитието и утвърждаването на съвременната българска култура. Под почетното председателство на Иван Вазов през 1913 г. в него се обединяват да членуват най-големите майстори на българската литература. Творци, отстояващи с острия връх на перото и с несъкрусимата сила на писменото слово своя творчески потенциал. Творци с активна гражданска позиция в защита на свободата, хуманизма, социалната справедливост, демократичността, родолюбието, националното самосъзнание, здравите родови корени, любовта, добротата.

Съюзът на българските писатели винаги е обединявал автори с различни политически пристрастия, идеини възгледи и творчески търсения. Но именно в това е неговата сила. Сила, помогнала му да оцелее през периодите на сътресения и кризи в българското общество. Поетите и писателите винаги са вдъхвали кураж на хората, винаги са били в челото на борбата за по-добър и справедлив живот, имали са своята достойна обществена позиция.

През годините на своето съществуване Съюзът на българските писатели неведнъж е преживявал трудни моменти. Правени са опити от различни организации той да бъде оклеветен, разделен, унищожен. Но винаги, благодарение на творческата съзидателна сила и мъдрост, на честта и достойнството на своите членове, Съюзът е оцелявал.

Една от основните задачи, с която СБП се справя и в днешното твърде динамично и бездуховно време, е обединяването на творческия потенциал на българските поети и писатели за опазването и развитието на българския език и книжовност. Благодарение на Издателство „Български писател“, на други издателства, списания, вестници и електронни средства за масова информация излицната словесност достига до поколения българи и обогатява тяхната душевност.

Да си член на Съюза на българските писатели не носи материални облаги, а е въпрос за престиж и доказано творческо майсторство. Затова ще си позволя да се обърна към вас, съвременни рицари на перото! Продължавайте да творите. Продължавайте да градите камък по камък стените на българската духовност. Без вас и вашето слово, достигащо сърцата и възвисяващо умовете и душите, няма да я има България.

Бъдете достойни продължители на делото на най-добрите ваши предшественици! Предавайте майсторството си на следващите поколения поети и писатели.

Честит юбилей!

КОРНЕЛИЯ НИНОВА
председател на Националния съвет на Българската социалистическа партия
председател на ПГ БСП ЗА БЪЛГАРИЯ

София, 20 ноември 2018 г.

Другарски поздрав между Ажел Вагенщайн и Корнелия Нинова

Елка Няголова и Станка Шопова

Надя Попова, Кольо Георгиев и Петя Шопова

Снимки Борис Марков

Христо Шарлопов
д-р по икономика

БУМЕРАНГЪТ СЕ ЗАВРЪЩА И УДРЯ В ЧЕЛОТО

Размисли за кооперативното земеделие и за Голямата лъжа, че всички селяни били насилно вкарани в ТКЗС

Ще рече читателят: не е ли вече твърде късно да се повдига този въпрос? Ами щом авторите на тази Голяма лъжа не се умориха да я повтарят, та и в учебниците дори да я впишат, значи вярват на гьобелсовата теория, че хиляди пъти повтаряната лъжа става истина.

Само че Голямата лъжа на хитлерофашизма донесе над 50 милиона невинни жертви на човечеството, а нашата – десетки милиарда лева загуба за цветущото ни селско стопанство. Да съсипе укрепнало и проспериращо кооперативно производство, да го сринеш из основи, за да угодиш на европейските си и западно океански господари, да превърнеш България от един от най-големите селскостопански производители и износители в Европа на плодове и зеленчуци, грозде, сирене и кашкавал, консерви във вносител?! Как не се умориха тъй наречените „нови демократи“ да повтарят тази Голямата си лъжа за социалистическата България, как не можеха поне веднъж да кажат: СБЪРКАХМЕ? Не! И имат на-

халството да твърдят, че българският селянин бил индивидуалист, не обичал колективното и насилно бил вкаран в ТКЗС. Биха ли могли да кажат тези господа къде го прочетоха това, от къде го научиха? Няма да могат. А ние ще им припомним друго. Още през Средновековието богомилите преповядват да се изземва земята от феодалите и да се раздаде на селяните за КОЛЕКТИВНА ОБРАБОТКА. /”Богомилството в България” – Д. Ангелов – София 1961/. Как така при обиколката си из България Иречек е забелязал у българина чувството му на колективизъм и народовластие, а нашите нови тълкуватели не са могли? По-вярно НЕ СА ИСКАЛИ да видят?!

След Освобождението у нас протичат динамични процеси и по отношение на собствеността. Държавата предоставя на безимотните селяни изоставени от турците земи, но срещу заплащане и при висока лихва.

Не е трудно да се досетим, че при липса на Закон, който да не допуска раздробяване на земята след смъртта на нейния собственик, какъвто закон има във Франция и в други страни, по нататъшното раздробяване на земята ще расте с бързи темпове. В своята книга „Бъдещата ни поземлена реформа и законът за наследството /София, 1934 г./” специалистът Дано Ив. Тошев в Министерството на земеделието пише: „...

ще се стигне до положение, когато не само с машини, но и с добитък пак няма да може да се обработва земята на един средна ръка стопанин.”

Този негов извод е категорично потвърден при преброяването през 1934 г. в страната. Ето какви са те: притежаващи до 10 дка – са 1%, от 10 до 20

дка – 3,2%, от 20 до 40 дка – 6,6%, от 40 до 60 дка – 15,7%, от 60 до 80 дка – 7%, над 100 дка – 4,4% и т.н. /Статистически годишник – 1937 г.с. 153/

Изводът е ясен У
НАС ПРЕОБЛАДАВА

ПИСМО ОТ НЯКОГАШНИЯ СЪУЧЕНИК

Найден ВЪЛЧЕВ

Нямам твоите думи, от тогава го знам,
но ти пиша сега, срещу Нова година,
че в милионния град пак съм сам,
а половината от живота ми тук мина.
Моят Кьолн е удавен в сива мъгла,
катедралата Кьолнска се губи в небето,
при мен, като в стара картина е дошла
Света София. И на гроба на Вазов свеещичка свети.

Звучи тъжно, сантиментално е даже,
но така е и не мога да не ти го кажа.

Инак, както при певича, всичко ми е наред.
Тук няма време за маене – как си, къде си:
влизам през пропуска в осем без пет
и излизам в седемнайсет и десет.
Като метрото съм точен. Притъмнелият час,
магазинът, квартирата, на коленете – одеяло,
микровълновата печка, чая и далечният глас
от грамофона с онова облаче ле бяло.

Пак стана тъжно, както по-горе,
но така е. И как да не го повтора.

Пред голямото огледало се спрях сутринта.
Това пък защо ти го разправам?
Разперих ръце и силуетът ми се очерта
като кръст... Ама че дива представа!
Но нали – сам човек, срещу северен глух калкан.
Има и други, разбира се, бройка отбрани...
Аз съм към друг параграф закован
и бих казал, че тъй е със всеки изгнаник.

Натъжих те. Но снеш за миг самотата си огромна.
Поздрав на Плевенска мъжка. Ако ме помни.
И прегръдка от мен.
Асен.

ДРЕБНОСТОКОВОТО СЕЛСКОСТОПАНСКО ПРОИЗВОДСТВО.

Два са начините за уедряване и модернизиране на производството в най-важния за страната отря-

съл: чрез поглъщане земята на дребните собственици от едрите, неправилно наричани у нас кулаци и чрез сдружаване, т.е. КО-ОПЕРИРАНЕ.

На стр. 10-11

